

VI ER JO OGSÅ KOLLEGER

Foto: Fagpress/Mikael Hjulter

SAC-kolleger: Skyd ikke budbringeren! Sådan lød opfordringen fra DTS-tillidsrepræsentanten i SAC efter forårets proces med lokalisering af SKAT. De ansatte i SAC vil nemlig meget gerne i dialog og kontakt med kolleger i resten af SKAT, så der ikke bliver opbygget et billede som modspiller omkring SAC.

Alle kender fordommene om, hvordan nogle skatteydere ser på SKAT. At det er en modspiller - en flok skrankepaver og bureaukrater, som har det bedst med at gå i sko, der er så små, at de klemmer både det ene og det andet sted.

At det billede både er forkert og forsimpelt, kan de fleste i SKAT sikkert hurtigt blive helt enige om. Men alligevel er der en gruppe i SKAT, som føler, at de i kollegernes øjne efterhånden er blevet et "SKAT i SKAT".

"Det er bestemt ikke en klagesang - eller et forsvar. Men et forsøg på dialog og kontakt", fastslår Jane Schougaard, som arbejder i SAC - Skatteministeriets Administrative Center - i det kontor, der har ansvaret for bygninger og kontrakter. Sammen med kollegaen Jette Loft følte hun, at afstanden var ved at blive lidt vel stor, da hun i et NYT fra DTS efter hovedbestyrelsesmødet i juni 2009 kunne læse, at

hovedbestyrelsen i deres fagforening nu også begyndte at stille spørgsmål til det arbejde, der bliver gjort omkring SKATs lokalisering. I hvert fald havde hovedbestyrelsen drøftet, om der var behov for en "kvalitetssikring" af det arbejde der foregår i forbindelse med SKATs reducerede lokalisering rundt omkring i landet.

De gik derfor til deres tillidsrepræsentant Anette Prusse Jensen, som kontaktede Dansk Told & Skat, så vi kunne få sat lidt fokus på det forhold, at de ansatte i SAC jo er kolleger i SKAT.

"På lige fod med alle andre får vi i SAC en opgave, som vi forsøger at løse", siger Jane - og Jette supplerer:

"Vi prøver faktisk at gøre det så godt for kollegerne som muligt."

Undgå "burhøns"

For de 15 ansatte i SAC, Bygninger og Kontrakter, er opgaven meget kort fortalt de kontrakter, der mellem SKAT og den part, som SKAT har indgået en kontrakt med. Det kan være en udlejer, når det drejer sig om et af SKATs lejemål - eller en virksomhed, der har en kantine- eller en rengøringskontrakt med SKAT.

Jette Loft (tv.) og Jane Schougaard i SAC har ingen fast arbejdsplads.
Men det betyder ikke, at de ser det som en løsning for alle i SKAT.

“Vi indgår kontrakterne med dem, og sørger for de lever op til det. Men har ved siden af en række ad hoc opgaver”, fortæller Jette.

Det var derfor også medarbejderne fra SAC, Bygning og Kontrakter, der var rundt i landet med plantegninger og tommestok, da der skulle spares på huslejudgifterne i SKAT.

Jette fortæller, at det betød en tur rundt blandt de adresser, der er hendes ansvar, for konkret at vurdere hver enkelt rum - hvor meget luft der ville være til medarbejderne, hvis den planlagte lokalisering blev gennemført.

“Det var spørgsmålet om, hvad der var en rimelig vurdering ud fra hvert enkelt kontor”, siger Jette - og understreger, at de bestemt ville undgå, at kollegerne rundt omkring kom til at føle sig som “burhøns”.

“Vort udgangspunkt er normalt, hvad vi selv ville acceptere som rimeligt”, tilføjer Jane.

“Vi er jo i samme situation som vores kolleger - det er ikke anderledes”, supplerer Jette - som dog samtidig peger på, at alle forandringer let kommer til at “koste”. Måske har man været vant til et stort skrivebord, fordi der var mange papirer i forbindelse med arbejdet. Men det er måske ikke nødvendigt længere. Behovet kan have ændret sig i takt med, at jobbet har ændret sig. Den slags forhold bliver SAC naturligvis også nødt til at lægge ind i den samlede vurdering.

Ingen faste pladser

Jette og Jane har selv oplevet, at de fysiske rammer for deres arbejde i dag er helt anderledes, end de var for få år siden.

Otte af de 15 ansatte i SAC, Bygninger og Kontrakter - inklusiv kontorchefen Jeanette Sporleder - holder til i Hovedcentret i Østbanegade. De øvrige syv er placeret rundt omkring i landet.

I storrumskontoret i Østbanegade er der imidlertid kun syv skriveborde. Det er ikke noget praktisk problem, for de otte har alle adgang til hjemmearbejdsplads - og rejser i øvrigt meget rundt i landet i forbindelse med deres opgaver. Men det betyder helt konkret, at der er ingen “faste pladser” - heller ikke for kontorchefen. Der er dog et tilstødende kontor - et såkaldt “touch down” - med to pladser til de øvrige kolleger i Bygninger og Kontrakter, der ikke har fast mødested i Østbanegade.

Alle er udstyret med en bærbar pc og en reol på hjul, hvor sagerne og de mere personlige ting kan anbringes. Når man kommer på arbejde om morgenen, ruller man derfor sin

reol hen til et af de tomme skriveborde, hvor pc'en kobles til via en docking-station. Og det fungerer godt - understreger både Jane og Jette.

“Vi har virkelig en chef, der er meget fremsynet - og er med til, at vi prøver ting af for at se, om det fungerer”, siger Jette.

“Men det kan naturligvis kun lade sig gøre, fordi det passer til vores måde at arbejde på”, tilføjer Jane - og peger på, at kolleger andre steder i SKAT kan have mere brug for at have en fast arbejdsplads som base.

“Fordi vi prøver det af og får det til at fungere, betyder det jo ikke, at vi vil gennemtrumfe det alle steder i SKAT”, lover Jane.

At der kan være forskelle i traditioner og kulturer rundt omkring i SKAT, har medarbejderne i SAC bestemt også erfaret.

“Det skal vi også tænke ind”, siger Jane - men tilføjer, at SAC også er nødt til at forsøge at få stordriftsfordele ind i løsningerne, hvor det er muligt.

“Når det handler om folks arbejdsplads - både den fysiske placering men også kantineforholdene - kan det være meget føltomt. Men her er det vores opgave få tingene til at glide”, understreger Jane

Dialog er vigtig

“Vi har kvalitetssikret på forskellige måder. Det er ikke os, der går og træffer beslutningerne - vi fører bare de beslutninger ud i livet, som ledelsen har truffet. Og alligevel er det os, der bliver “skudt” af kollegerne”, siger Anette Prusse Jensen, som er tillidsrepræsentant for DTS'erne i SAC.

Hvis der rundt omkring i SKAT er nogen, der er utilfredse med en eller anden afgørelse, der er truffet i SAC, opfordrer hun derfor også sine tillidsrepræsentantkolleger til at gå i dialog med SAC - fremfor bare at gå og mukke og måske bære ved til den opfattelse, at “SAC er noget, fanden har skabt...”.

“Ja, det handler om dialog, dialog og dialog”, siger Jane.

“Vi er jo bare jeres kolleger”, lyder det fra Jette - som opfordrer til, at alle rundt omkring i SKAT ikke opfatter SAC som en modspiller.

“Vi er meget modtagelige for konstruktiv kritik”, understreger Jette - som fortæller, at hun rent faktisk var i en god og konstruktiv dialog med en tillidsrepræsentant, som havde spørgsmål til den nye lokaliseringsplan. Her førte dialogen til en afklaring og fælles forståelse.

Jane tilføjer, at der også er arbejdsopgaver,

“

Det er ikke os, der går og træffer beslutningerne - vi fører bare de beslutninger ud i livet, som ledelsen har truffet.

”

“

Når vi er ude, så er vi mere "kolleger". Men når vi sidder herinde, så fornemmer vi, at vi er mere "SAC" end kolleger.

”

som stiller særlige krav til indretningen af lokalerne - f.eks. ekstra opbevaringsplads til motorekspeditionens nummerplader - men her har SAC fået et godt medspil fra kollegerne rundt omkring.

“Der kan jo være noget, vi ikke dækker, fordi vi ikke selv har prøvet det”, siger Jane - som alligevel fremhæver det positive i, at medarbejderne i SAC har meget forskellig baggrund.

“Vores forskellighed er vores styrke”, mener Jane.

En god arbejdsplads

Ingen er ens - heller ikke bygninger. Derfor forsøger de virkelig at tage de individuelle og lokale hensyn, når der skal indrettes lokaler. En bygning kan f.eks. være bygget sådan, at der er mere spildplads end “normalt”. Det bliver der taget hensyn til, når SAC skal finde frem til, hvor mange, der kan være i lokalerne.

“Vi sidder ikke bare og kigger på tegningerne”, forsikrer Jette - og Jane supplerer med, at de normalt også bliver modtaget positivt, når

de kommer rundt til lokalerne. Selvom kollegerne ved, at det måske er for at være med til at føre en ikke særlig populær beslutning ud i livet.

“Når vi er ude, så er vi mere “kolleger”. Men når vi sidder herinde, så fornemmer vi, at vi er mere “SAC” end kolleger”, siger Jette - og peger på, at SAC lidt har fået rollen som en “fælles fjende” rundt omkring i SKAT.

“Det er det, vi gerne vil væk fra - ved at komme i dialog med vore kolleger. Ind i mellem føler vi virkelig, at vi er blevet “skydeskiven”. Men i virkeligheden forsøger vi bare at gøre arbejdet som godt som muligt”, siger Jette.

“Selvom vi er nødt til at være loyale over for de ordrer, vi har fået”, tilføjer Anette.

“Men uanset hvad man læser og hører af kritik, så har vi en god arbejdsplads - og en god og konstruktiv chef, der bakker os op og har det menneskelige ansigt. Vi har en god afdeling, og vi er glade for at være her - trods alt”, fastslår Jette - og Jane nikker samstemmende.

Anette Prüsse Jensen (tv.) er tillidsrepræsentant for DTS'erne i SAC - og hun opfordrer generelt tillidsrepræsentanterne til at kontakte SAC, hvis der er noget, de gerne vil i dialog omkring.

Foto: fagpress/Mikael Hjuler